

Ne ekonomistler sevdik aslında yoktular

Popülist siyasetçi, halkla ilişkisini aşkla açıklar. Aralarında seçmen-seçilen ilişkisi değil de aşk-maşuk ilişkisi varmış ve aşık taraf siyasetçiyken aşık olunan da halkmış gibi.

Onun için ne ekonomistler gördük, demedim başlıktta. Ücuz halkçılığın gönlü olsun, ne ekonomistler sevdik...

Gelelim aslında yoktular, kısmına.

O kalıbı da Attıla İlhan'ın "ne kadınlar sevdim, zaten yoktular" dizisinden ödünç aldım. Şiiri bilirsiniz, "böyle bir sevmek" adıyla. "Böyle bir sevmek görülmemiştir" diye biter.

Halkına aşk böyle bir ekonomi yönetimi, görülürmüşür oysa. Görülmemiş şey değil.

Türkiye Yüzyılı'nda size şu fakirleşmeyi yaşatan, meselâ itibardan tasarruf etmemeye para bulurken emekliye maaş zammı için para bulamayan, memura zamda zorlanan ekonomi yönetimini kastediyorum.

Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, halkın bu aşk hikayesindeki yerini vezir bir şekilde şöyle özetmişti:

"Yüksek ücret artışları, yüksek enflasyona sebep oluyor ve burada kazanan yok. Bizim bu kısır döngüyü kırmamız lazım."

Yani sanıldığı gibi yanlış ekonomi politikaları ve kötü yönetim patlatıyormuş enflasyonu. Çalışanların aldığı maaş zamları patlatıyormuş.

O halde enflasyonu düşürmenin yolu da maaş zamlarını kesmekten geçiyor. Başka nereden geçecek!

MEMUR-EMEKLİ MAAŞLARI OLMASA ENFLASYONU ÇİLLER DE YENERDİ

Yönetenler değil halk sorumlu madem; çalışanlar da maaş almasın canım, boğazından kısversinler biraz, hep yönetenler mi fedakârlık yapacak.

Maaş zamları sebep, enflasyon sonuçsa sebebi düzeltmeden sonuç düzelmez.

Enflasyona çare olarak maaş zamlarını ortadan kaldırmak da ilk kez akla geliyor. Yeni değil, Türkiye Yüzyılı'ndan önce de bunu akledenler vardı.

Enflasyonu düşürmek deyince aklına, memur ve emekli maaşlarını kesmekten başka yol gelmeyenlerin piri, Çiller'di.

Bugünlerde AK Parti adayı Kurum'a desteği ve imar kıyaklarıyla adımı yeniden duyurduğuna bakmayım. Ekonomi profesörü Tansu Çiller, enflasyonla mücadelenin kompetanı, hâza akhevliydi.

Çiller'in 90'lardaki bakanlık ve başbakanlığı döneminde kırılan enflasyonla faiz rekorları, ancak şimdi Türkiye Yüzyılı'nda aşılabildi.

Oyle de iddia sahibiydi popülist siyasette, halkına kurban olurdu, bütün bilgi ve yeteneğini konuşturdu ve göntüllerde taht kurdu.

Hani Sultan Abdülhamid'in eğitim bakanına mâl ederler; şu mektepler olmasa Maarif'i ne güzel idare ederdim, dediği rivâyet edilir.

Okullar olmasa Milli Eğitim'i kim idare edemez, çocuk oyuncuğu.

Memura, emekliye ezdirmeyecek bir maaş verme derdi olmasa ekonomiyi nemem de yönetirdi.

Ama Çiller, aşkla yaklaşıyordu meseleye, ondan gönüllere girmeyi başardı.

Aynı kabinede bakanlık yaptığı DYP'li dava arkadaşı Cavit Çağlar'ın biyografisi yazılmış, Hulusi Turgut imzasıyla çıktı.

T24'te Mehmet Yılmaz'dan okudum, Çağlar'ın Çiller'le ilgili epey ufuk açıcı, bugünlere ışık tutan bir anısına da kitapta yer verilmiş.

Meğer Çiller, yönettiği ekonominin bozulmasından memurları sorumlu tutuyormuş. Maaşlarını bile ödemek istememiş, sonuna kadar direnmiş.

Çağlar'la aralarında geçen

diyaloga inanmazsınız.

Çağlar: Memur maaşlarını neden ödemiyorsun?

Çiller: Memurlar bu ay maaş almasın, ne olacak?

Çağlar: Tansu Hanım, sen neler söylüyorsun?

Çiller: Hatta bu ay değil, altı ay almasınlar. Ülkeyi mahveden onlar.

Çağlar: Tansu Hanım, biliyorsunuz biz iktidardız. Memur maaşlarını ödememek bizi katlederler. Tarihte Patrona Halil isyanı var, onu bilir misin?

Çiller: Memurlar da maaş almasın efendim. Enflasyonu arttırıyorlar.

Çağlar: İmzala şunu, sen bizi astracak mısın?

Fakat kime söylüyorsunuz; Nuh, deyip peygamber, demiyor Çiller. Ve ancak Başbakan Demirel'in, çağırıp huzurunda imzalatmasıyla maaşlar ödenebiliyor.

HALKA AŞK PATRONLARA YARIYOR

Kısacası, emekleyle memurun maaşı olmasa enflasyonu düşürebilecek ekonomistler hep vardı. Ama varlıklarıyla yoklukları arasında bir fark yoktu.

Sözüm ona zengin seçkinlerden, mutlu azınlıktan alıp halka veren ucuz halkçılığın meyvəsi de ortada.

İstanbul Sanayi Odasının ISO 500 araştırmasına göre, enflasyonun kazananı patronlarken kaybedeni çalışanlar.

Enflasyon ortamında patronların kâr artışı, çalışan başına ödedikleri ücretlerden çok daha yüksek seyrediyormuş.

Son 5 yılda patronların kârı 8 kat, ücret ödemeleri ise 2,5 kat artmış; gerisini siz düşünün. Aşk bu, aşk. Halka ne aşk ama!

